

Posudek vedoucí bakalářské práce Mirjam Drenkové *Existencialistická úzkost ve filmech Jeana-Luca Godarda a Agnès Vardy*

Předložená bakalářská práce se nese ve velmi mezioborovém duchu, neboť zkoumá prolínání mezi některými Sartrovými filozofickými koncepty existencialismu a filmovou tvorbou dvou stěžejních představitelů francouzské Nové vlny: Jeana-Luca Godarda a Agnès Vardy.

Po velmi stručném úvodu věnovaném struktuře práce, která ovšem tak úplně nepasuje s následným textem, autorka představuje Jeana-Luca Godarda a jeho inovativní přístup ke kinematografii (žánr filmů, užitá technika, způsob rozpravy). Vzhledem k jednostránkovému rozsahu každé podkapitoly se jedná spíše o jakási slovníková hesla. Následuje kratičké shrnutí filmu *U konce s dechem* a analogická prezentace věnovaná Agnès Vardě a jejímu slavnému snímku *Cléo od pěti do sedmi*.

Teoretická část práce rozebírá pojmy existenciální úzkosti, lásky, svobody, odpovědnosti a nevolnosti v Sartrově *Bytí a nicotě* a jeho eseji *Existencialismus je humanismus*. V dalších krátkých kapitolkách Mirjam Drenková srovnává postavu Roquentina z *Nevolnosti* s Cléo Agnès Vardy a Garcina ze hry *S vyloučením veřejnosti* s Michelelem Poiccardem z Godardova *U konce s dechem*. Po mém soudu stěžejní a nejzdařilejší část bakalářské práce pak představují konkrétní analýzy obou filmů ve vztahu k Sartrovým konceptům.

Do závěrečné diskuze bych měla několik dotazů a podnětů:

- Godard i Varda jsou nesmírně sečtělí tvůrci, takže se u obou dá předpokládat něco více než jen instinktivní uchopení pojmů, které v padesátých a šedesátých letech visely ve vzduchu. Vzhledem k tomu, že práce je de facto věnována vlivu Sartrova myšlení na oba režiséry, bych očekávala i nějakou pasáž, která by explicitně vysvětlovala jejich vztah k Sartrovi. Co konkrétně četli? Zmínili se někde o Sartrově filozofii v souvislosti s vlastní tvorbou? Jinak se totiž pohybujeme na rovině dohadů a zdánlivých podobností, které mohou být dány i jinými faktory.
- Chápu paralely mezi oběma režiséry i rozdílnost jejich filmových technik, ale uvítala bych nějaké obecnější srovnání celkového poselství obou filmů.
- Dá se na základě rozboru těchto dvou snímků a materiálů, které autorka k bakalářské práci prostudovala, nějak širěji shrnout Sartrův vliv na Novou vlnu? Tato otázka je poměrně kontroverzní a existuje k ní celá řada rozporuplných teoretických výkladů. Zajímalo by mě pohled autorky diplomové práce. Počátkem šedesátých let už je Sartre

lehce za zenitem a v očích mladých tvůrců ho začínají postupně nahrazovat nové intelektuální hvězdy jako například Michel Foucault nebo Claude Lévi-Strauss. Navíc není ve své době zdaleka jediným nositelem existenciálních témat, takže je obtížné vystopovat nějakou jasnou linii vedoucí právě k němu.

Bakalářská práce Mirjam Drenkové má jasnou strukturu a zajímavé téma, byť zpracování je někdy příliš stručné až fragmentární a analýzy nejdou moc do hloubky. Přesto ji doporučuji k obhajobě. A priori navrhuji hodnocení „velmi dobře“, ale bude záležet na studentčině výkonu u obhajoby.

V Praze dne 21. 8. 2024

Prof. PhDr. Eva Voldřichová Beránková, Ph.D.